

OFICIALA ORGANO DE PROLET-ESPERANTISTA UNIO DE IBER-AMERIKAJ LANDOJ

1-a JARO	REDAKTEJO kaj ADMINISTREJO Galileo, 40 - Barcelono (Sans)	APERAS MONATE 10. VIII. 1932	SOCIA SIDEJO Galileo, 40 - Barcelono (Sans)	N-o 1

POR UN ESPERANTISMO PROLETARIO

¡Ya tenemos, en las Repúblicas Ibero-Americanas, la tan deseada organización del esperantismo proletario! ¡Cuántos años ha que había sido proyectada por nosotros, y que el régimen inacabable de la monarquía dictatorial hispana no nos ofrecía las garantías morales ni materiales para su realización!

El año 32 marca para los esperantistas obreros una nueva fase. Libres de las tutelas neutrales, procuran andar con sus propios pies La difusión del esperanto en los medios obreros tiene que ser hecha por los obreros mismos. Así ocurre desde la guerra europea. El movimiento proletario esperantista de toda Europa y Asia, así como de Norteamérica, se ha independizado totalmente del movimiento esperantista neutral. No podía menos de ocurrir en España, que un régimen semifeudal y salvaje de la espuela y el crucifijo, ha ido retardando hasta la pérdida de su predominio absoluto. Pero hay algo más; las repúblicas íberas de América, en cuanto lo que se refiere al esperanto, se encontraban como en España y Portugal: sin organismos esperantistas obreros independientes de los neutrales. La PUIL pretende subsanar esta deficiencia a la vez que en la península, en el continente nuevo. Tendemos los brazos a nuestros camaradas del Atlántico para ayudarles en todo lo que afecte a la difusión y empleo del esperanto entre sus medios. Les pedimos nada más que reciprocidad. Les enviamos un aliento para que formen en los cuadros de la PUIL y le procuren dar prestigio y vida para el bien común. Es imprescindible la rapidez en organizarse. Hay que ganar al proletariado y a sus organismos representativos para el esperanto en su lucha por la emancipación. El esperanto tiene que ser para los obreros del mundo entero, el vehículo que les ponga en inteligencia consigo mismo; tiene que ser, más tarde, el idioma auxiliar de intercomprensión de todo la Humanidad dentro del Socialismo.

* * *

En el terreno esperantista obrero, esta Unión observará la máxima neutralidad posible; y se comprende: ¿cómo vamos a ir divididos si todavía entre todos pesamos tan poco? Es evidente la necesidad de una convergencia, dentro de un organismo único, netamente proletario, de todos los esperantistas obreros que coincidan en la lucha de clases. Aislados no conseguimos nada. Nuestra unión impondrá el esperanto en todas las esferas de las actividades de nuestra lucha de clases: nuestra unión es, al propio tiempo que asegura la vida del esperanto, la garantía, la confirmación de que sabemos darnos cuenta de la existencia de la realidad, que no nos pide permiso ni sigue jamás por entero, y a veces ni por partes, nuestros deseos.

Separados del movimiento esperantista neutral (1), *sí*. Desunidos, nunca. Nuestro deber es formar un haz apretado y compacto dentro del esperantismo laborista. Nuestro lugar, nuestra labor, nuestros amores deben concentrarse en un organismo esperantista de tipo proletario. Jamás fuera de él, ni contra él. *No desertar nunca de nuestros deberes de clase*, tiene que ser nuestra consigna como esperantistas. El esperantismo obrero no podía continuar en manos de la burguesía. A esto tambien venimos; a impedir que en sus manos se vayan malogrando generaciones y más generaciones de esperantistas obreros, a los que no enseñándoles camino aplicable alguno, acaban por apartar del esperantismo. Urge organizar una formidable red bien trabada, dentro de la PUIL, de núcleos

(1) «Estar dentro del movimiento esperantista neutral significa santificar el régimen burgués o bien aplazar la lucha contra este régimen. La «independencia» es la indiferencia hacia la lucha de los "partidos", pero esta indiferencia no es *abstención* o *neutralidad*, pues en la lucha de clases no hay neutros; no es posible "abstenerse" en sociedad capitalista de participar en el cambio de los productos, en la venta o en la compra de la fuerza de trabajo, y el cambio engendra inevitablemente la lucha económica y por consiguiente, al llegar este a un cierto grado de su evolución, se convierte infaliblemente en una lucha politica. Ser indiferente es, pues, separarse de la lucha, abstenerse, quedar neutral. La indiferencia es un apoyo tácito dado al más fuerte, al que domina. Indiferente quiere decir satisfecho. Harto el perro, mira con indiferencia, neutralmente, el pan. No así el hambriento. La neutralidad en la sociedad burguesa, no es más que la expresión hipócrita, velada, pasiva, de la afiliación al lado de los artos a los partidos gubernamentales de la burguesía, de los explotadores».

Mas, dentro de los organismos estrictamente proletarios *neutralidad* significa cese de luchas entre las distintas tendencias, dirigentes a un mismo fin, pero por medios diferentes. Neutralidad entre los esperantistas proletarios significa no hacernos la guerra entre nosotros, para poder hacerla mejor contra la burguesía, por adoptar el proletario el esperanto como a uno de los medios de lucha contra sus enemigos.

Ĉiuj P. U. I. L.-anoj devas lerte penadi por ke nia organizo ebligu al ĉiuj la laboristoj materiale utiligi esperanton.

NI SALUTAS...

Al tutmonda prolet-esperantistaro. Al ĉiuj samcelaj kaj samklasaj organizoj. Al naciaj, internaciaj kaj sennaciaj asocioj laborist-esperantistaj. Ankaŭ estu salutataj tiuj samklasanoj, kiuj nekonscie vegetas en neŭtralaj esperantaj asocioj, kies nevivaj standardoj blankiĝas pli kaj pli ĝis taŭgos nur por kovri verdan kadavron. Kamaradece ni salutas ĉiujn kaj oferas niajn klopodojn por la klasaj celoj de tutmonda laboristaro • Samtempe ni alvokas ĉiun disigitan laborist-esperantiston tra iberaj kaj amerikaj landoj, ke li senprokraste aliĝu en nia P. U. I. L. Tiel li ekposedos perfektiĝilon kaj batalilon, kiu helpos starigi pli justan socion ol nuna.

Esperanto estas racia esprimilo, kiun kreis Zamenhof, ni profitu ĝin por interkompreno kun samfratoj el aliaj landoj!

esperantistas proletarios y campesinos por todas partes, y tomar la iniciativa general del movimiento esperantista, y así, los frutos de esta labor, seguros para cada esperantista, hallan su utilidad y empleo, su eficacia en la vida cotidiana.

Pero para lograr este resultado hay que merecerlo, hay que ganarlo. Es preciso redoblar nuestros esfuerzos e iniciativas *mancomunadamente*. Mas para ello, no nos cansaremos de repetirlo, es condición ineludible, dentro de la PUIL el más absoluto respeto de todos para cada uno. Al ingresar en ella hay que darse cuenta que no es ningún partido político, y que no hay que ganarlo para tal. Hemos de comprender esto: evitar el predominio de una tendencia sobre otras. Hay que obrar lealmente procurando en lo posible la entrada en los cargos de la Unión a los distintos sectores o tendencias del proletariado.

Todos y cada uno de nosotros tenemos el sindicato y partido político que más nos place en donde podemos desarrollar nuestras iniciativas sindicales y políticas. Mas no se nos ocurrirá llevar allí nuestras iniciativas esperantististas, sino a un organismo apropiado, especializado, cual exige la vida moderna; porque pueden entender de asuntos de esperanto mejor los esperantistas que los que nada conocen acerca de él.

Nuestras inquietudes ideológicas, pues, no deben envenenar un organismo en que debemos caber todos, en que nos debemos respetar todos, en que debemos laborar y mantener el principio democrático de nuestras decisiones por encima de todo y someternos a él. Si así no se entendiere nuestra labor será ineficaz. Las polémicas políticas nos consumirían y nada práctico se conseguiría. Hay que demostrar a todo el mundo que no somos elementos los esperantistas obreros que sólo en la discordia hallan su lugar, y, por tanto que el concepto de responsabilidad y disciplina moral en nosotros son vocablos llenos de significación, y manifestar así nuestra solvencia para todo lo que sea serio.

Hay que confesarlo bien alto: el esperantismo muere en las manos de la burguesía, es un hijo que no le interesa. El proletariado lo hereda de aquélla cobijándlo en su regazo amorosamente, para darle su savia, su vida, que es la nueva civilización en aurora. Con ello el proletariado contribuye también a dar cima a su invencible y arrolladora misión histórica.

Todos los esperantistas obreros y simpatizantes deben enrolarse bajo los pliegues de la bandera o símbolo, de la «Prolet-Esperantista Unio de Iber-Amerikaj Landoj» si es que en algo estiman la marcha triunfal del esperanto para el progreso de la Humanidad.

BORRELL SOLDEVILA

Kamaradoj! Por adkiri tutmondan kulturon uzu ofte esperanton. Ĝi estas la sola ilo por eliri, almenaŭ spirite, la kadrojn de nia nacio

Pri organizo de nia profesoraro

Se oni rigardas ian ajn statistikon pri la nombro de esperantistoj en la landoj, kie nia organizo etendas siajn branĉojn, oni tuj konvinkiĝas, ke nia Unio estas necesa. Pri tio estas nenia dubo. Ĝis nun mankis prolet-esperantista laborilo, kiu helpus krei efike, sub bazoj ekonomiaj, fortan movadon prolet-esperantistan.

Ne estas nia intenco nur eltiri profiton el la movado esperantista, kie ĝi jam ekzistas, sed helpi krei ĝin, kie ankoraŭ ne estas disvolviĝinta.

Estas hontige kaj samtempe ridinde-plorinde, por la tuta movado laborist-esperantista, ke dekunu aĝa plej antigva asocio proleta monda, ekzemple en kontinento amerika, nur havu... 88 membrojn! Kiom grava estas tiu nombro kompare al la milionoj da loĝantoj? Ridinda-plorinda. Kun bedaŭro ni diras tion.

Sed estas fakto kaj la faktoj ne estas solvataj prisilentante ilin. Kontraŭe, ni opinias, ke oni devas studi la kaŭzojn: kial tio okazas tiel.

Ni analizu iomete la aferon kaj ni tuj vidos, ke la centra nervo, kiu subtenas la tutan movadon, ne parolante pri aliaj gravaj motivoj, estas la profesoraro, la profesoro estas kiu plej bone konas esperanton kaj tial ĝian spiriton, la profesoro estas, kiu iniciatas kaj gvidas kursojn, la profesoro estas, kiu kapabligas la lernantojn kaj kapabligas sin mem, la profesoro estas preskaŭ ĉ i o en la movado prolet-esperantista. Sen profesoroj estas neebla la movado. Ju pli da profesoroj, des pli da anoj; ju pli da anoj, des plj forta la movado; ju pli forta la movado, des pli da profesoroj, ktp.

Ni miras, ke la neŭtrala movado jam de longe ne atentis pri tiu-ĉi gravega problemo, ĉar nun nia proleta laboro estus multe pli facila, tamen estas vere, ke ni ne povas atendi de kadukuloj la naskan forton de la viroj.

Kamaradoj, kiu naskos novan mondon, novan justan civilizon estas la klaso proleta, kiun ni apartenas kaj kiu rapidas krei la falangojn de profesoroj por instrui kaj disradii al gefrataj amasoj la doktrinon kaj lingvon, kiuj savos la Homaron de ĉia ekspluatado kaj subpremo.

SENDER.

Al organizintoj de Internacia Kontraŭmilita Kongreso. Al ĉiuj boncelaj partoprenantoj. Saluton!

Identifikiĝitaj kun la alarmavoko, kiun estas dissendintaj la organizintoj de tiu kongreso; Antaŭ la danĝero de tre eble, baldaŭ nova mondmilito minacanta detrui la konkeritaĵojn del 'nuna civilitzacio kaj dronigi en proleta sango lo heroegan titanan penadon de U. R. S. S. konstruanta novan mondon sur cienca, homa kaj egaliga sociordo; Antaŭ la nekalkulebla teruro de nova cienca modern mondmilito ŝvebanta jam super niaj febraj kapoj kaj kies konsekvencojn ne povas antaŭkalkuli eĉ tiuj, kiuj sangavide ĝin preparas... Pro ĉiuj ĉi konsideroj, koncianta pri la graveco de tiu kongreso kaj pri la nuna respondeco de ĉiu boncela homo, ĉu laboristo, ĉu intelektulo, ni, anoj de laborista esperanta grupo «Antaŭen» el urbo Sabadell (Barcelono-Hispanio) sendas al vi nian modestan, sed tamen vermegan sindonon okaze de via laŭdinda entrepreno, kiu espereble estos fruktodona.

1918-1932!... jus pasis 14 jaroj!! Ankoraŭ ne estas riparinta ĉiaspecajn detruaĵojn de milito kiu estis ĵus historiata! Ankoraŭ ne tute perdiĝis en la espaco la funebra murmurado de kelkmiloj da militantaj «herooj de la Patrio» skukriantaj «Mi kulpigas»! Ankoraŭ estas freŝeta la ĝenerala ĝojimpreso okaze de milítfino, kvazaŭ ĝi estis la vekiĝo post longege pesega sonĝado... Kaj jam de nove, alia hombuĉado plej monstra, plej terura kaj malesperiga ol pasintan, ekvidiĝas en la horizonto!...

Dekkvar jaroj ĵus pasis, kaj milito revenas!... Jes, kaj ĝi revenas denove alvokata de la sama, sed jam plej aduka, kapitalisma sociordo.

Imperiismo!... La samaj kaŭzoj naskas samajn efektojn!!... Ĉu servus fari retrospektivan memoradon? Kia estus nova milito pro la nuna grado de militteknikο, pro la progreso de la ĥemio je la servo de la mortigo ktp.?! oni nepre devas ĝin eviti. Ne nur per vortoj sed agoj.

La kapitalisma reĝimo krakas. Ĝi per ĉiuj rimedoj intencas, klopodas konservi ĝian staradon. Tial ĉie blankterore fortikiĝas pere de la faŝismo kiel lasta savilo en ĝia finfina droniĝado. Tial ĝi bezonas treni popolojn al kampbuĉejo, al milito, je nomo de la «Patrio estas en danĝero».

La jam antihistoria kapitalismo necesas aneksi al si novajn aŭ perditajn teritoriojn, neniigi la malmankantan armeon de «malplenstomakuloj»... Ĝi similas al tiu patrino kiu intencas premsufoki la infanon ekvivantan en ŝia ventro...

Kaj ĉiu boncela homo racie kaj logike pensanta, ne povas permesi tion.

Oni devas ekagi decide rapide kaj kuraĝe. Male, tiu dukapa monstro Kapitalismo-Faŝis-

---

Kamaradoj! Ĉu vi konas iajn esperantistojn al kiuj povu interesi nia organo? Bonvolu sendi tuj al ni iliajn adresojn. Ni bezonas multnombrajn abonantojn.

RAPORTO PRI LA FONDA KUNVENO DE P.U.I.L (I-a KONGRESO)

OKAZINTA LA 19-an DE JUNIO DE 1932 EN BARCELONO

Je la kvina kaj duono malfermiĝas la Kongreso, kiun ĉeestas 25 kamaradoj, kelkaj el kiuj estas delegitaj de diversaj grupoj.

K-do Casanovas de la Organiza Komitato prezidas kaj donas la parolturnon al k-do Sender, sekretario de la O. K., kiu larĝtrajte historias la diversajn obstaklojn, kiuj opozis al fondo de organizo prolet-esperantista en Hispanio, inter alie li diris, ke jam en la jaro 1922-a estis grupeto de S.A.T.-anoj en Barcelono, kiuj konstante pensis pri tia afero, eĉ ĝi verkis diversfoje projekton de statuto, sed pro la konstanta subpremo kaj persekuto devis forlasi siajn karesatajn revojn. Dume la movado kreskis kaj lastatempe en Madrido kelkaj sindonaj k-doj inter kiuj ni devas citi k-dojn Lerroux kaj Moreno, helpitaj de aliaj, entreprenis la malfacilan taskon esplori la spiritostaton de la prolet-esperantistoj en Hispanio, sekve de tiu esploro, la k-doj ĉi-tieaj ĝojis, ke la Madridaj k-doj zorgu pri tio, sed venis politikaj malfacilegaj cirkonstancoj por la madridaj k-doj, kiuj malebligis iliajn laborojn kaj k-do Moreno skribis al k-do Borrell klarigante ilian situacion kaj invitante, ĉu ni povus preni la laborojn.

De tiu momento ni formis Organizan Komitaton, kiun konsistigis kvar k-doj: Borrell, Sender, Casanovas kaj Morell, kiu arde komencis labori por la fondo de nia organizo, ĝis kiam alvenis tia entuziasma momento en kiu ni metas la bazan ŝtonon de nia P.U.I.L.

K-do Casanovas proponas elekti prezidanton kaj du sekretariojn por ordigi la debatojn.

Estas elektataj k-doj Arteu, prezidanto; Sender kaj Escayol, sekretarioj; ĉiuj okupas siajn lokojn.

K-do Sender opinias, ke unue devas esti elektata la Centra Komitato.

K-do Casanovas proponas, ke ĝi konsistu el nepara nombro.

Intervenas K-doj Polit, Ral, Salvador, Surinyach por fari kelkajn klarigojn.

K-do Sender proponas, ke la Centra Komitato konsistu el 21 membroj kaj la Ekzekutiva Komitato el 9 membroj.

K-do Casanovas, kiel delegito de la K-doj el Madrido kaj en nomo de la O. K. proponas la k-dojn Lerroux kaj Moreno.

K-do Polit proponas nomi komitaton, kiu zorgu organizi kongreson por elekti postenojn.

K-do Arteu klarigas al k-do Polit pri la malfaciloj fari tion kaj la neneceson, ĉar en estontaj Kongresoj oni povas elekti Centrakomitatanojn el pli larĝa zono.

K-do Polit akceptas la klarigojn.

K-do Casanovas proponas dankvoĉdonon por la laboroj faritaj de la k-doj el Madrid cele al la kreo de la organizo kaj alian por la k-doj el Barcelono, Sabadell, Rubí, Sn. Cugat kaj ĉiuj, kiuj pli malpli helpis al laboroj organizaj (entuziasme estas aprobata). Ankaŭ esprimas la deziron flanke de k-doj el Sabadell transdoni 300 pesetojn kolektitajn por eldoni gramatikon kaj vortaron por la disvolvo de P.U.I.L. (akceptite). Li proponas, ke la Centra Komitato konsistu el 19 membroj.

Oni legas telegramon de la k-doj madridaj, kiu proponas k-dojn Lerroux kaj Moreno kiel kandidatojn por Centra Komitato (unuanime akceptitaj).

Kelkaj k-doj parolas kaj fine estas proponataj pli ol 19 k-doj.

K-do Surinyach konsiderante, ke estas pli granda nombro da delegitoj elektitaj kaj kredante, ke estas oportune ampleksigi la nombron, proponas pliajn postenojn, ĉiam, kiam la nombro estu nepara.

K-do Sender insistas en sia antaŭa propono t. e. ke ĝi konsistu el 21 membroj kaj C. K. el 9 (akceptite).

Oni elektas la Centran Komitaton, kiu konsistas el jenaj k-doj: M. Sender, J. Borrell, P. Casanovas, E. Morell, G. Polit, P. Ral, J. Salvador, F. Surinyach, G. Bley, R. Arteu, P. Escayol, J. Lerroux, V. Moreno, J. Viladoms, M. Altarriba, M. Marti, J. Santandreu, Bonvehi, J. Puig, M. Balaguer, A. Amigó.

Oni elektas por la Kontrol Komitato k-dojn. G. Molins, E. Vilella kaj J. Marcos, loĝantaj en Sabadell.

K-do Sender proponas dankvoĉdonon por la organizoj, kiuj helpis kolekti la monon por la vortaro kaj gramatiko (aprobite).

K-do Escayol proponas, ke tiu dankvoĉdonon atingu ankaŭ la organizojn kaj individuojn, kiuj partoprenis en la festo organizita en la arbaro de «Cân Feu» antaŭ kelkaj jaroj.

K-do Arteu proponas, ke ĝi estu pli ampleksa.

K-do Porta proponas, ke en ĉiu grupo de PUIL estu sekcio infan-pionira. (akceptite)

K-do. Marco pledas por granda propagando inter la virinoj. (oni akceptas)

K-do Casanovas insistas, ke en la proksimaj Kongresoj estu elektataj kamaradinojn.

K-do Casanovas opinias, ke la aniĝkotizo devas esti de 5 ptoj.

K-do Sender petas, ke oni legu la projekton de statuton por la profesoraro de la Unio (akceptite).

Oni legas ĝin kaj estas aprobata, lasante al E. K. certan liberon por apliki ĝin.

K-do Casanovas reparolas pri la kotizoj kaj estiĝas vigla diskutado inter diversaj k-doj kaj fine laŭ propono de k-do Salvador, oni interkonsentas ke ĝi estu de 4 ptoj. por la aniĝkotizo kaj 7'50 ptoj. por la membreco kaj abono al oficiala organo.

Laŭ propono de k-do Marco estas akceptate, ke samfamilianoj loĝantaj en unu sama loĝejo rajtas pagi nur unu jarkotizon, sed ĉiuj devas pagi la aniĝon.

Oni finis la kunvenon je la 8-a kaj kvarono vespere.

La Raportanto.

---

mo estus pli forta ol nia forto kaj volo. Kontraŭe, milito estos neeviteebla, kaj ni spite ĉio devas ĝin eviti.

Ĉar ni kredas ke tia estas via celo, ni sen esite solidariĝas entuziasme al via laŭdinda entrepreno, esperante ke tiu kongreso reprezentante la Internacian Antimilitan Solidarecon konstruos la necesan digon kiu malebligos la minancantan fratbuĉandon.

Kontraŭ la milito!
Kontraŭ la faŝismo!
Je la defendo de Sovet-Unio!
Vivu la Internacia Unuecfronto!

Por la Laborista Esperanta Grupo «Antaŭen» el Sabadell (Barcelono-Hispanio)

J. Viladoms R. Arteu J. Santandreu

P. S. Al ĉi tiu manifesto solidariĝas ankaŭ la ĉi subaj maldekstre diverstendencaj organizoj, societoj, grupoj ktp. ktp. kies stanpilojn kaj anarnombron ni surstanpigis.

(Sekvas 15 organiz- aŭ grupstampiloj reprezentantaj sume 14.000 anoj).

Portugallingvanojn!...

Kamaradoj!

Eniru la kadrojn de P. U. I. L. kaj tuj kreu vian lingvan federacion! Donu la manojn al viaj fratoj el Brasilio, ne permesante ke ili restu en ĉiama mallumo!

Ne forgesu:

« Um dia, um sabio, um genio, Luiz Lazaro Zamenhof, apoz um trabalho insano, sacrifiando-se pela Humanidade inteira, creou entre os homens uma lingua unica e universal.

Uma lingua facil, atraente, melodiosa e flexivel, inimitavel!

Uma lingua que dedicou aos trabalhadores de todo o mundo, aos unicos productores da riqueza social, aos unicos sofredores. E, essa lingua é o Esperanto.

Trabalhadores de todas as classes! O Esperanto é a vossa lingua!»

NIA MOVADO

Pasintan monaton kelkaj k-doj el Sabadell kaj Barcelono organizis ekskurson en la loko nomita «Flor de Maig». Partoprenis 50 gekdojn inter ili du germanoj. Ĉeestis ankaŭ k-doj el Sant Cugat, Rubí kaj Tarrassa. Oni multe parolis pri P. U. I. L. — aferoj kaj eĉ oni prenis kelkajn ĝeneralajn decidojn por submeti al E. K. Postagmeze la partoprenantoj aranĝis interparoladojn pri diversaj temoj. Antaŭ la adiaŭo oni kantadis laboristajn kantojn.

— La 27-an de julio, je la 7 kaj duono, ĉe «Ateneu Enciclopèdic Popular» paroladis k-do F. Surinyach pri: «Relación entre el Esperanto y las masas proletarias». Li estis tre aplaŭdata.

INFANPIONIROJ

Por ebligi nian organizadon en la P.U.I.L. estas necese ke vi sendu senprokraste vian nomon, adreson kaj membra numero de tiu Unio al Esperanta Fako de A. E. P. strato Carmen, 30 Barcelono. Ni jam ricevis multajn petojn de infan P.U I.L.-anoj tiu cele. Ĝepioniroj el ĉiuj urboj kaj vilaĝoj, unuiĝu! Vi estas la morgaŭaj gvidantoj de P.U.I.L.

ESPERANTAJ KURSOJ

— Sinsekvaj kaj ĉiutage en «Akademio Enciklopedia Esperanto» Str. Galileo, 40-2.° Barcelono.

- Ĉiu lunde, merkrede kaj vendrede funkcias en «A. E. P.» Str. Carmen, 30. Barcelono

— En oktobra monato preskaŭ en ĉiu kvartalo el Barcelono estos kursoj. Ankaŭ ni anoncos tiuj el Madrido, Lisbono Porto, Valencia, k. t. p.

— La k-doj kiuj deziras malfermi esperantajn kursojn en vilaĝoj apud Barcelono, devas sin turni al nia Socia Sidejo je la Instrua Sekretario.

KUNLABORU!

Kamaradoj!

Sendu, en nia esperanta gazeto, koncizajn raportojn pri via loka laboro aŭ aliaj temoj. Skribu plej legeble nur sur unu flanko de la papero kaj la interlinia spaco estu sufiĉe granda por la korektoj, se estas necesaj.

Se la proletoj volas fortikan organizon esperantistan, la unua devo estas aliĝi al ĝi. Kamaradoj, aniĝu kaj varbu inter viaj gek-doj, faru la sugestojn, kiujn vi opiniu por ke nia organizo kresku kaj floru!.

Vivu la prolet-esperantista movado!! Vivu P. U. I. L!!!

PROLET-ESPERANTISTA UNIO DE IBER-AMERIKAJ LANDOJ

VARBILO

Bonvolu enskribi kaj aboni al ofiala organo:

F[illegible]nomo : ....

[illegible]nomo : ....

[illegible]esio : .... Aĝo : ....

Strato kaj n-ro : ....

Loko : .... Provinco : ....

Lando : ....

Samfamiliano de membro n-ro. : ....

Kiel : membro aktiva protektanta. (*)

.... 19 ....

(dato)

....

(subskribo)

(*) **Forstreku, kion vi ne deziros!**

TARIFOJ

Enirkotizo: 4 ptoj. — Jarkotizo: 7'50 ptoj. — Abonkotizo al «Proleta Voĉo» por ne membroj: jare 3 ptoj. Samfamilianoj loĝantaj en sama loĝejo rajtas pagi nur unu jarkotizon. Ĉiu membro ricevas nia organo. La abonoj komencas en la unua tago de la jaro. Ankaŭ duonjaraj abonoj estas akceptataj.

Sendu la varbilon kun la mono al: Secretario de P. U. I. L., Strato Galileo, 40, 2-o BARCELONO (SANS)

Kamaradinoj!

Vi devas partopreni en nia movado, kontraŭe vi restos ĉiam malproksime de viaj samfratoj. Nun la leĝoj konas al vi samrajtaj kiel la viroj, vi devas pruvi vian kapablecon se vi ne volas ke oni baldaŭ forprenu al vi tiajn rajtojn kaj estigu vin denove sklavigita sub la kapricoj de viroj

Vi havos postenojn en niaj vicoj. Vi lerte kunlaboros por la tutmonda klereco de proletara familio.

Propagandu ĉie kaj ĉiutage ĉe viaj kunulinoj kaj amikinoj.

Eltiru viajn fratinojn el mallumaj preĝejoj kaj montru al ili la vojon, kiu kondukas al vera egaleco sur la tero.

En la laborejo, en lernejo, ĉe vi, kie ajn estu propagandu kaj varbu al nia movado.

SIMPATIANINO.

JEN DIRAS BLANKULOJ

Ĉe la neŭtraluloj oni anoncas tre partopreninda festo. En la programo, kiun ni jus ricevis, kaj inter aliaj banalajoj, oni povas legi nigrkaraktere: «La salteto de l' kardelo». Ankaŭ okazos, laŭdire, florludoj; verŝajne S-rino A. M. O. kantetos melodie dolĉan arieton.

KORESPONDADO

Simpla anonceto trilinia kostas 0'50 ptoj. — Pli granda 0'25 ptoj. po linio. Anonco tre videbla kun kadro: 0 25 ptoj po kv. cm.

BARCELONO

— Gelernantoj dez. koresp. pri politiko, arto k kulturo k. ĉ. l. «A. E. P. Esp. Fako» Carmen, 30.

Senprokraste sendu al ni vian varbilon kun la adreso tre legebla por faciligi nian laboron.

Presejo G. C. - Aribau, 153 - Barcelono